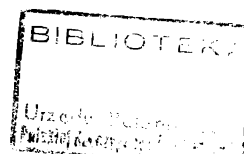

25 stycznia 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

F42b 27/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9621.

Kl. 72 d 17.

Jules Dutrieux
(Woluwe - Saint - Pierre, Belgja),
Charles Vanderhaeghen
(Schaerbeek, Belgja),
i Joseph François Vanderhaeghen
(Bruksela, Belgja).

Granat ręczny i karabinowy.

Zgłoszono 19 listopada 1924 r.

Udzielono 8 listopada 1928 r.

Pierwszeństwo: 20 listopada 1923 r. (Belgja).

Wynalazek niniejszy stanowi granat z zapalnikiem czasowym, który zapewnia zupełne bezpieczeństwo przy manipulacji i który można zarówno rzucać ręcznie jak i strzelać nim z garłacza lub z innej odpowiednio urządzonej broni palnej, co ma tę najważniejszą zaletę, że amunicja i sprzęt bojowy są ujednolajnione.

Granat stanowiący przedmiot wynalazku niniejszego jest zaopatrzony w układ zabezpieczający, działający na specjalny mechanizm z tarczą profilową i zespołem dźwigni wykonywających ruchy pokolei w celu spuszczenia iglicy.

Granat ten posiada ponadto urządzenie uszczelniające zabezpieczające mechanizm zapalnika od uszkodzeń, od uderzeń zewnętrznych i od wpływu wilgoci, kurzu i błota. Zabezpieczony jest on również od przedwczesnego zapalenia się, spowodowanego przez przedostanie się gorących gazów pod ciśnieniem.

Granat jest zaopatrzony wreszcie w zewnętrzna dźwignię odbezpieczającą i w korek zamykający, ułatwiający włożenie granatu do garłacza i wyciąganie zeń niewystrzelonego. Rysunek przedstawia, jako przykład, jedną z postaci wykonania gra-

natu, stanowiącego przedmiot wynalazku. Fig. 1 wyobraża przekrój podłużny, a fig. 2 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii 2—2 na fig. 1.

Staloturówkowy kadłub 1 posiada korek do zakładania ładunku 2 oraz korek do zamknięcia 3, zaopatrzony w głowicę 3¹, służącą do wyciągania niewystrzelonego granatu z gałacza.

Mechanizm zapalający składa się z iglicy 14 napinanej przez sprężynę 15, i zaryglowywanej przez tarczę profilową 11, obracającą się na wydrążonej osi 12.

Mechanizm zatraskowy składa się z dźwigni wstępnej 5, obracającej się na czopie 6, z dźwigni wtórnej 7, obracającej się na czopie 8 i z bezpiecznika pierścieniowego 10, ukształtowanego na podobieństwo agrałki, której jedno ramię 10' przechodzi przez oś 12, a drugie ramię 10'' przechodzi ponad dźwignię wstępną 7, a następnie zachacza od spodu koniec wolny ramienia 10'.

Układ zapalający zawiera spłonkę na kowadełku 16, lont, spalający się stopniowo, z przekaźnikiem i detonatorem zawartymi w izolującej pochwie 13.

Szczelność zapewnia szczeliwo plastyczne 4 i płytką uszczelniającą 9, wykonana np. ze skóry.

Sposób użycia i działanie są takie same, jak i w istniejących granatach ręcznych.

Osobliwość mechanizmu polega na uzbrowieniu iglicy oraz na tem, że spuszczenie jej odbywa się w dwóch okresach skutkiem następującego po sobie działania dwu dźwigni (5 i 7), których to rozkład zmniejsza znacznie pracę ręki oraz tarcie w gałachu. Dźwignia zewnętrzna, wtórna 7, musi być obrócona o mniej więcej 80°, aby mogła wyzwolić się dźwignia wewnętrzna 5, skutkiem czego dopiero nastąpi nagłe rozprężenie sprężyny, co daje ostre zbiecie niezależnie od szybkości otwierania się dźwigni zewnętrznej.

W celu rozbrowienia granatu należy je-

dynie odśrubować korek zamykający i wyjąć cały układ zapalnikowy, który można przechowywać oddzielnie. Mechanizm zaryglowujący można wówczas spuścić, zbadać i ponownie napiąć bez żadnego niebezpieczeństwa.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Granat o zapalniku czasowym, który można rzucać ręcznie lub w jakiegokolwiek odpowiednio urządzonej broni palnej, a to w celu ujednostajnienia amunicji i sprzętu bojowego, znamienny tem, że posiada rygiel, ukształtowany jako tarcza profilowa, oraz układ z dwóch dźwigni, działających kolejno po sobie, umieszczony w taki sposób, że dźwignia wewnętrzna, podstawowa, może wtedy dopiero się poruszyć, gdy całkowicie została zwolniona dźwignia wstępna zewnętrzna, skutkiem czego dopiero następuje usunięcie rygla i skok iglicy, co daje bezwzględna pewność manipulacji, a to wskutek znacznego spotęgowania wysiłku przeciwdziałającego na zewnętrzną dźwignię rozrządną po usunięciu bezpiecznika, jak też ostrość i regularność działania sprężyny iglicowej.

2. Granat według zastrz. 1, znamienny tem, że zewnętrzny bezpiecznik składa się z agrałki, zaopatrzonej w pierścień do ujęcia, której jedna nóżka przechodzi przez wydrążoną oś tarczy zaryglowującej, podczas gdy nóżka druga, która się ma zaczepić o pierwszą, przechodzi nad dźwignią zewnętrzną, uniemożliwiając jej ruchy przed usunięciem agrałki, przyczem bezpiecznik taki może być zastosowany do granatów wszelkiego rodzaju o dźwigni odbezpieczającej.

3. Granat według zastrz. 1, znamienny tem, że w celu zapewnienia uszczelnienia od wilgoci mechanizmu zapalającego granat oraz w celu ochrony tego mechanizmu od błota, kurzu uszkodzeń i uderzeń,

dolna dźwignia napinająca i spuszczaająca rygiel iglicy jest ukształtowana jako pokrywa, przyczem powyżej otwartego gniazda rygla jest pod nią umieszczone uszczelnienie plastyczne, przez co zabezpiecza się od niewypałów, usuwa się konieczność utrzymywania w porządku i oczyszczania przed użyciem granatu oraz zapobiega się jednocześnie przedwczesnemu wypałowowi, spowodowanemu przez przedostanie się gorących gazów pod ciśnieniem.

4. Granat według zastrz. 1, 2, 3, znamieny tem, że dźwignia zewnętrzna jest osadzona w ten sposób, że oś jej obrotu znajduje się w tylnej części granatu, a to w celu ułatwienia założenia granatu do garłacza.

5. Granat według zastrz. 1 — 4, zna-

mienny tem, że na końcach granatu są wykonane pierścienie obtoczone, zmniejszające powierzchnię tarcia i uszczelniające granat w garłacz.

6. Granat według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że korek zamykający, znajdujący się na przodzie granatu, jest zaopatrzony w zewnętrzną głowicę, dającą możliwość bezpiecznego i łatwego wyciągnięcia granatu z garłacza.

Jules Dutrieux.
Charles Vanderhaeghen.
Joseph François
Vanderhaeghen.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

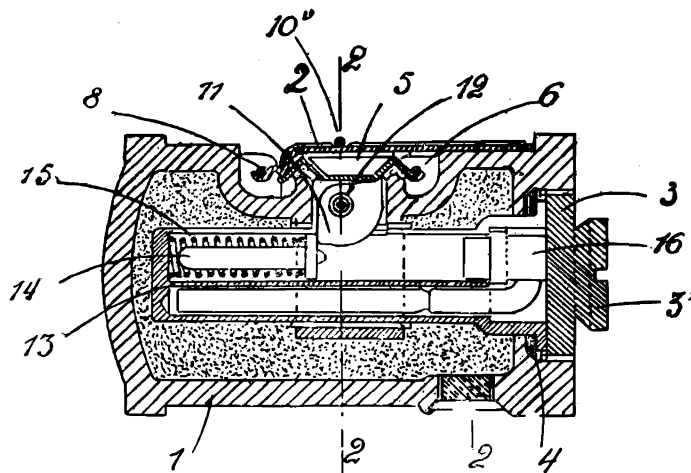

Fig. 1.

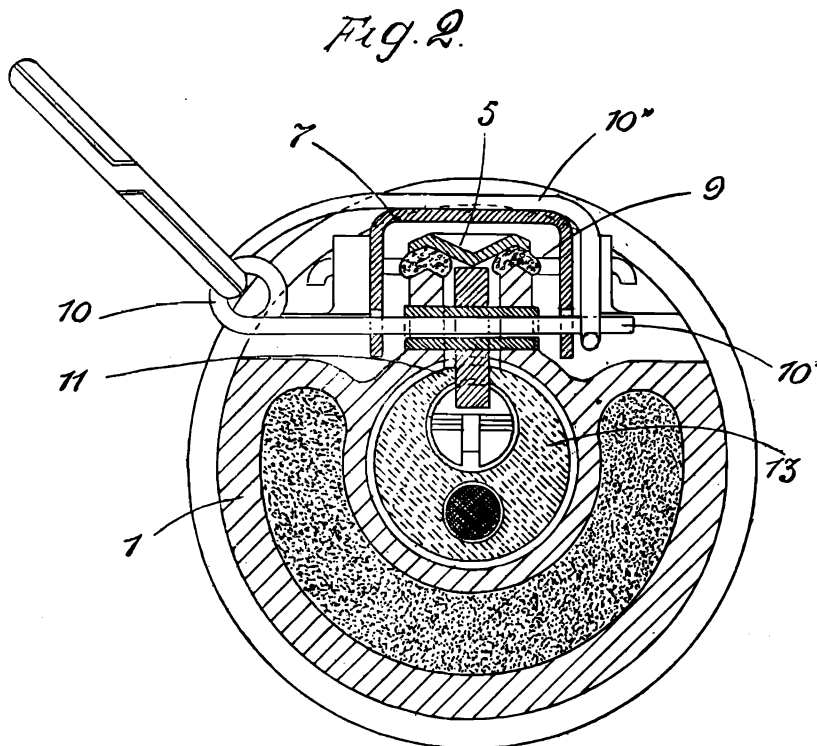

Fig. 2.